

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „B1“ 2015-08-27 PRAŠYMO**

2015 m. spalio d. Nr. S- (7-208/2015)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršalienės
Lauros Milašiūtės – pranešėja
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės
Jūratei Dalmantaitei
advokatui Andriui Paulauskui

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovui
Valstybinės mokesčių inspekcijos atstovui nedalyvaujant

2015 m. spalio 6 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „B1“ (toliau – Pareiškėjas) 2015 m. rugpjūčio 27 d. prašymą dėl Pareiškėjo 2015 m. rugpjūčio 27 d. skundo dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2015 m. liepos 13 d. sprendimo Nr. 69-84 padavimo termino atnaujinimo, n u s t a t ė:

Inspekcija 2015-07-13 sprendimu Nr. 69-84 patvirtino Panevėžio apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Panevėžio AVMI) 2015-04-14 sprendimo Nr. (36.9) FR0682-227 dėl 2015-02-10 patikrinimo akto Nr. (36.2) FR0680-85 tvirtinimo nurodymus Pareiškėjui sumokėti į biudžetą 18 079,24 Eur pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), 5 390,33 Eur PVM delspinigius ir 1 807 Eur PVM baudą.

Pareiškėjas Komisijai pateikė 2015-08-27 prašymą atnaujinti Pareiškėjo 2015-08-27 skundo dėl Inspekcijos 2015-07-13 sprendimo Nr. 69-84 padavimo terminą, teigdamas, kad jis praleido 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 159 straipsnio 3 dalyje nustatytą skundo padavimo terminą dėl svarbių priežasčių.

Prašyme nurodoma, jog Pareiškėjas, atstovaujamas advokato Andriaus Paulausko, šių metų gegužės mėnesį kreipėsi į Inspekciją su skundu (toliau – Skundas), prašydamas panaikinti Panevėžio AVMI 2015-04-14 sprendimą Nr. (36.9) FR0682-227, kuriuo vietos mokesčių administratorius patvirtino patikrinimo aktą Nr. (36.2) FR0680-85 ir jame Pareiškėjui apskaičiuotą 18 079,24 Eur PVM, apskaičiavo 5 390,33 Eur PVM delspinigius bei paskyrė 1 807 Eur PVM baudą. Inspekcija 2015-06-19 informavo Pareiškėją, kad Skundo nagrinėjimas yra pratęsiamas iki 60 dienų, nes Skundo nagrinėjimui centriniam mokesčių administratoriui reikia papildomo tyrimo. Pranešimą mokesčių administratorius išsiuntė tik

Pareiškėjui. Inspekcija, išnagrinėjusi Pareiškėjo Skundą, sprendimą priėmė 2015-07-13 ir jį išsiuntė 2015-07-16 taip pat tik Pareiškėjo registruotos buveinės adresu: *duomenys neskelbtini*. Pareiškėjo atstovui advokatui Andriui Paulauskui, kuris pasirašė Skundą ir pridėjo įgalinimus patvirtinantį dokumentą, sprendimo egzemplioriaus Inspekcija nesiuntė.

Teigiama, kad Inspekcijos sprendimas Pareiškėjo registracijos adresu buvo pristatytas 2015-07-21. Kaip tik tuo metu Pareiškėjo vadovas atostogavo, todėl sprendimas buvo įteiktas ne tiesiogiai vadovui, o kitiems darbuotojams, kurie neturėjo tinkamos informacijos apie pradėtą mokesčio ginčo procesą bei kompetencijos spręsti dėl tolesnių veiksmų. Kadangi Pareiškėjo vadovas atostogavo, jis nebuvo atitinkamai informuotas apie priimtą Inspekcijos sprendimą, be to, tiek Pareiškėjo vadovas, tiek advokatas buvo tikri, kad sprendimas, kai Inspekcija jį priims, bus išsiųstas Pareiškėjo atstovui. Pažymima, kad jeigu proceso šalis yra atstovaujama advokato, tuomet, vadovaujantis 1999-01-14 Administracinių bylų teisenos įstatymo Nr. VIII-1029 (2000-09-19 įstatymo Nr. VIII-1927 redakcija, toliau – ABTĮ) 50 straipsnio 4 dalimi, procesiniai dokumentai yra įteikiami tik atstovui, o atstovas, gavęs atitinkamus dokumentus, privalo nedelsdamas apie tai pranešti atstovaujajam ir sudaryti jam galimybę susipažinti su gautais dokumentais. Pažymima, kad ABTĮ 50 straipsnio 4 dalis yra speciali MAĮ 164 straipsnio nuostata, reglamentuojanti dokumentų įteikimą mokesčių mokėtojui, kai jis yra paskyręs atstovą. MAĮ nereglamentuoja atstovavimo instituto, todėl procesinį šalių atstovavimą, atstovų teises ir pareigas ir atitinkamai kitus atstovavimo santykius reglamentuoja ABTĮ.

Pareiškėjo vertinimu, ABTĮ 50 straipsnio 4 dalyje įtvirtinta taisyklė nėra dispozityvi nuostata, įstatymas imperatyviai apibrėžia atvejus, kada procesiniai dokumentai nėra įteikiami pačiai proceso šaliai, tačiau tinkamu dokumentų įteikimu yra laikomas įteikimas proceso šalies atstovui taip siekiant užtikrinti proceso šalies tinkamą teisių gynybą. Pabrėžiama, kad advokatas, kuris yra įtraukiamas kaip proceso šalies atstovas, yra proceso dalyvis, todėl turi būti užtikrinta jo teisė gauti procesinius dokumentus, dalyvauti procese, susipažinti su bylos medžiaga.

Prašyme nurodoma, jog Pareiškėjas, kuris buvo atstovaujamas advokato Andriaus Paulausko, būtų turėjęs galimybę veikti operatyviai, laiku ir veiksmingai, ginant pažeistas teises, tuo atveju, jeigu Inspekcijos sprendimas būtų įteiktas Pareiškėjo advokatui taip, kaip numatyta ABTĮ. Teigiama, kad praleisto termino atnaujinimo klausimas kiekvienu atveju turi būti sprendžiamas ieškant protingos pusiausvyros tarp viešojo intereso užtikrinti realią pažeistų subjektinių teisių apsaugą ir viešojo intereso garantuoti teisinių santykių stabilumą bei apibrėžtumą. Teismų praktikoje svarbiomis termino praleidimo priežastimis laikomos tik išskirtinės, objektyvios, nuo pareiškėjų valios nepriklausančios aplinkybės, sutrukdžiusios laiku realizuoti tam tikras teises. Taip pat teismų praktikoje, įgyvendinant teisę į veiksmingą gynybą, yra taikomas „protingo termino paisymas“. Protingo termino paisymas yra teisės į veiksmingą teisminę gynybą derinimo su teisinio saugumo reikalavimu rezultatas, o tam tikro termino protingumo vertinimas priklauso nuo kiekvienos bylos aplinkybių, *inter alia* besikreipiančiojo teisminės gynybos subjekto elgesio (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2013-07-10 nutartis administracinėje byloje AS⁶⁰²-412/2013).

Nurodoma, jog Pareiškėjo advokatas dėl pernelyg ilgai užtrukusio sprendimo priėmimo 2015-08-25 kreipėsi į Inspekciją, nes iki šios datos nebuvo gavęs sprendimo dėl Skundo, kuris buvo paduotas gegužės mėnesį. Telefonu p. Tomas Karosas informavo, kad sprendimo egzempliorius advokatui nebuvo išsiųstas, o vienas jo egzempliorius buvo išsiųstas tik Pareiškėjo registracijos adresu. Teigiama, kad, sužinojus apie priimtą sprendimą, nedelsiant buvo imtasi priemonių šį sprendimą apskūsti.

Pareiškėjas sutinka, kad viena teisės kreiptis į administracinį teismą prielaidų – reikalavimas, kad nebūtų pažeisti kreipimosi į teismą terminai, tačiau pažymi, kad tinkamam

šios teisės įgyvendinimui ikiteisminio nagrinėjimo institucijos taip pat privalo laikytis įstatymų bei užtikrinti galimybę pasinaudoti veiksminga teismine gynyba.

Pareiškėjo teigimu, įvertinus aukščiau nurodytas termino praleidimo priežastis, atsižvelgus į Pareiškėjo vykdomos veiklos pobūdį, jam taikomą profesionalumo standartą, į tai, kad Pareiškėjo vadovas atostogavo, todėl negalėjo užtikrinti tinkamo advokato informavimo apie priimtą sprendimą, taip pat į tai, kad mokesčių administratorius nesilaikė ABTĮ nustatytos pareigos įteikti sprendimą Pareiškėjo atstovui, atsižvelgiant į advokato operatyvų elgesį, imantis veiksmingos teisių gynybos, darytina išvada, kad terminas skundai dėl Inspekcijos 2015-07-13 sprendimo Nr. 69-84 buvo praleistas dėl svarbių priežasčių. Todėl Pareiškėjas, vadovaudamasis MAĮ 152 straipsniu, prašo Komisijos atnaujinti praleistą terminą skundai paduoti.

Komisija konstatuoja, jog Pareiškėjo 2015-08-27 prašymas netenkinamas.

MAĮ 152 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad skundas Komisijai turi būti paduodamas raštu ne vėliau kaip per 20 dienų nuo centrinio mokesčių administratoriaus skundžiamo sprendimo įteikimo mokesčių mokėtojui arba per 20 dienų nuo termino sprendimui dėl mokesčio ginčo priimti pasibaigimo dienos. Minėto straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad mokesčių mokėtojui, praleidusiam skundo padavimo terminą dėl priežasčių, kurias ikiteisminė mokesčio ginčą nagrinėjanti institucija pripažįsta svarbiomis, šis terminas minėtos institucijos sprendimu gali būti atnaujintas.

Iš minėto teisinio reglamentavimo matyti, kad būtina sąlyga praleistam terminui atnaujinti yra tai, jog turi egzistuoti svarbios priežastys, kurios sutrukdė asmeniui nustatytu laiku paduoti skundą dėl atitinkamo centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo. MAĮ nėra pateiktas sąrašas aplinkybių, kurioms esant būtų suteikta galimybė atnaujinti praleistą terminą skundai paduoti. Tai ikiteisminė mokesčio ginčą nagrinėjančiai institucijai įstatymų leidėjo suteikta diskrecijos teisė (MAĮ 152 straipsnio 3 dalis).

LVAT, aiškindamas MAĮ 152 straipsnio 3 dalies nuostatas, savo praktikoje ne kartą yra pažymėjęs, kad viešojo administravimo subjektas, atsižvelgdamas į pateiktus įrodymus, nurodytas aplinkybes, vertina, ar yra pakankamas pagrindas suteikti teisę, kuria nepasinaudota per nustatytą laiką, t. y. teisę apskusti mokesčių administratoriaus sprendimą ir taip pradėti mokesčio ginčą. Toks vertinimas turi būti atliekamas pagal vidinį viešojo administravimo subjekto įsitikinimą, pagrįstą išsamiu ir objektyviu visų aplinkybių išnagrinėjimu, vadovaujantis įstatymu, taip pat teisingumo ir protingumo kriterijais, paisant administracinių teismų formuojamos praktikos šios kategorijos arba analogiškose bylose (pavyzdžiui: 2010-11-08 sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-1154/10; 2012-01-23 nutartis administracinėje byloje Nr. A²⁶¹-147/2012; 2015-03-17 sprendimas administracinėje byloje Nr. A-317-143/2015).

LVAT, spręsdamas praleisto termino atnaujinimo klausimus pagal ABTĮ 34 straipsnį ir 127 straipsnio 2 dalį, savo praktikoje ne kartą yra konstatavęs, jog kadangi įstatymų leidėjas, nustatydamas terminus procesiniams veiksams atlikti, siekia užtikrinti teisių santykių stabilumą, praleistas terminas gali būti atnaujinamas tik išimtiniais atvejais, jeigu jo praleidimo priežastys tikrai buvo svarbios, ekstraordinarios (2012-09-19 Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikos, taikant Administracinių bylų teisenos įstatymo normas, apibendrinimo, publikuoto: „Administracinė jurisprudencija“, 2012, Nr. 23, 63 punktas, LVAT 2013-07-03 nutartis administracinėje byloje Nr. AS⁴⁹²-323/2013). Pareiškėjas visus teiginius dėl termino praleidimo privalo pagrįsti objektyviais duomenimis (2011-06-03 nutartis administracinėje byloje Nr. TA⁸⁵⁸-44/2011; 2012-04-06 nutartis administracinėje byloje Nr. TA⁴⁹²-6/2012).

Pagal LVAT praktiką svarbios priežastys, dėl kurios praleistas skundo padavimo terminas, sąvoka aiškinama kaip apimanti tik išskirtines, objektyvias, nuo skundą

paduodančio asmens valios nepriklausiusias aplinkybes (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikos, taikant išankstinio ginčų nagrinėjimo ne per teismą tvarką reglamentuojančias teisės normas, apibendrinimo (I dalis), publikuoto: „Administracinė jurisprudencija“, 2010, Nr. 19, 2.9. skyrius). Pastebėtina, kad vertinimas, ar terminas kreiptis teisminės gynybos praleistas dėl svarbių priežasčių, labai priklauso nuo nagrinėjamo atvejo aplinkybių. Sprendžiant termino atnaujinimo klausimą, taip pat yra atsižvelgiama į svarbių aplinkybių atsiradimo momentą, jų egzistavimo trukmę, į tai, ar asmuo, išnykus minėtoms aplinkybėms, kreipėsi į teismą per protingą laiko tarpą. Taip pat vertintina, ar asmuo buvo pakankamai atidus, sąžiningas, ar, priešingai, savo teises įgyvendino nerūpestingai, aplaidžiai. Šia prasme kiekvienam konkrečiam atvejui taikytini ne vidutiniai, o individualūs sąžiningo, atidaus bei rūpestingo elgesio standartai (LVAT 2007-09-19 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-573/2007; 2010-08-30 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-757/2010; 2014-04-02 nutartis administracinėje byloje Nr. A²⁶¹-347/2014).

Komisija, įvertinusi bylos medžiagą, atsižvelgdama į LVAT praktiką nagrinėjamam disputui aktualiais klausimais, konstatuoja, jog nagrinėjamoje byloje nenustatytos aplinkybės, suteikiančios teisę atnaujinti Pareiškėjo 2015-08-27 skundo dėl Inspekcijos 2015-07-13 sprendimo Nr. 69-84 padavimo terminą.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Inspekcija 2015-07-13 sprendimą Nr. 69-84 Pareiškėjui išsiuntė registruota pašto siunta Nr. *duomenys neskelbtini*, kuri pašte gauta 2015-07-17. Vadovaujantis MAĮ 164 straipsnio 3 dalimi, minėta registruota pašto siunta siūsto sprendimo įteikimo Pareiškėjui diena laikytina penkta darbo diena, einanti po 2015-07-17, t. y. 2015-07-24. Terminas Inspekcijos 2015-07-13 sprendimui Nr. 69-84 apskūsti skaičiuojamas nuo 2015-07-25 ir pasibaigia 2015-08-13 (imtinai). Pareiškėjas skundą Komisijai per centrinį mokesčių administratorių padavė 2015-08-28 (tai patvirtina pašto spaudas ant voko, kuriame gautas Pareiškėjo skundas dėl Inspekcijos sprendimo), t. y. praleidęs MAĮ 152 straipsnio 2 dalyje nustatytą skundo dėl centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo padavimo terminą.

Pareiškėjas aplinkybės, kad skundą Komisijai dėl Inspekcijos 2015-07-13 sprendimo Nr. 69-84 pateikė praleidęs MAĮ įtvirtintą skundo padavimo terminą, neginčija ir prašo šį terminą atnaujinti. Pareiškėjas savo prašymą iš esmės grindžia šiais esminiais argumentais:

1) Inspekcija, vadovaudamasi ABTĮ 50 straipsnio 4 dalimi, sprendimą turėjo išsiųsti Pareiškėjo atstovui, kuris pasirašė Skundą, prie jo pridėdamas įgalinimus patvirtinantį dokumentą. Tačiau centrinis mokesčių administratorius sprendimo Pareiškėjo atstovui nesiuntė, todėl Pareiškėjas, atstovaujamas advokato, neturėjo galimybės veikti operatyviai, laiku ir veiksmingai, ginant pažeistas teises.

2) Tuo metu, kai Inspekcijos sprendimas 2015-07-21 buvo pristatytas Pareiškėjo registracijos adresu, Pareiškėjo vadovas atostogavo, o sprendimą priėmė darbuotojas, kuris neturėjo tinkamos informacijos apie pradėtą mokestinio ginčo procesą bei kompetencijos spręsti dėl tolesnių veiksmų.

Pareiškėjas prašyme atnaujinti skundo dėl Inspekcijos sprendimo padavimo terminą nurodė, jog jo atstovas – advokatas, negavęs sprendimo dėl Skundo, 2015-08-25 telefonu kreipėsi į Inspekciją, kur jam buvo paaiškinta, kad sprendimo egzempliorius advokatui išsiųstas nebuvo, jis buvo išsiųstas tik Pareiškėjui jo registracijos adresu. Teigiama, kad advokatas, sužinojęs apie priimtą Inspekcijos sprendimą, nedelsdamas ėmėsi priemonių šį sprendimą apskūsti.

Komisija, pasisakydama dėl pirmojo Pareiškėjo argumento, nurodo, jog Pareiškėjo cituojamos ABTĮ 50 straipsnio 4 dalies nuostatos nėra taikomos viešojo administravimo subjekto vykdomos administracinės procedūros metu, nes ABTĮ reglamentuoja administracinių bylų nagrinėjimo administraciniame teisme tvarką (ABTĮ 1 straipsnis). Tuo tarpu taisyklės, kurių būtina laikytis vykdant mokesčių įstatymus, mokesčių administratoriaus

funkcijas, teises ir pareigas, mokestinių ginčų nagrinėjimo tvarką reglamentuoja MAĮ (MAĮ 1 straipsnis). Pagal MAĮ 165 straipsnio 2 dalį visiems mokesčių administratoriaus mokesčių įstatymų nustatyta tvarka siunčiamiems dokumentams, kuriais įforminami mokesčių administratoriaus sprendimai ar veiksmai, taikomos dokumentų įteikimą reglamentuojančios MAĮ X skyriaus nuostatos. MAĮ 164 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta, jog registruotu laišku dokumentai siunčiami pagal mokesčių mokėtojo registre nurodytą mokesčių mokėtojo adresą arba mokesčių mokėtojo nurodytą adresą korespondencijai gauti.

Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytą teisinį reglamentavimą, darytina išvada, jog Inspekcijai, siunčiant priimtą sprendimą dėl Skundo, nekilo pareiga laikytis ABTĮ 50 straipsnio 4 dalies nuostatų. Pažymėtina, jog tokios pozicijos minėtu klausimu laikosi ir LVAT, pavyzdžiui, 2015-08-12 nutartyje administracinėje byloje Nr. AS-885-502/2015.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjas, nesutikdamas su Panevėžio AVMI 2015-04-14 sprendimo Nr. (36.9) FR0682-227 dėl 2015-02-10 patikrinimo akto Nr. (36.2) FR0680-85 tvirtinimo nurodymais Pareiškėjui sumokėti į biudžetą 18 079,24 Eur PVM, 5 390,33 Eur PVM delspinigius ir 1 807 Eur PVM baudą, 2015-05-04 skundu Inspekcijai inicijavo mokestinį ginčą. Skunde nurodyti Pareiškėjo duomenys: pavadinimas, kodas, adresas, institucija, kurios sprendimas skundžiamas, išdėstyti skundo motyvai, skundas pasirašytas advokato Andriaus Paulausko pagal 2015-02-18 įgalinimų priedą prie teisinės pagalbos sutarties Nr. 15/02-18.

Byloje nustatyta, jog Inspekcija, 2015-05-12 gavusi Skundą, 2015-06-11 sprendimu Nr. 70-94 pratęsė jo nagrinėjimo terminą iki 60 dienų, t. y. iki 2015-07-11. Šis Inspekcijos sprendimas 2015-06-15 raštu Nr. (24.6-31-5)-R-4610 buvo išsiųstas Pareiškėjui jo Skunde nurodytu adresu. Pareiškėjas nekvestionuoja aplinkybės, kad minėtą Inspekcijos sprendimą jis gavo. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, jog Inspekcijos 2015-06-11 sprendimu Nr. 70-94 Pareiškėjas buvo informuotas apie tai, kad paskutinė diena sprendimui dėl Pareiškėjo Skundo priimti yra 2015-07-11 (kadangi ši diena buvo ne darbo diena, terminas centrinio mokesčių administratoriaus sprendimui priimti baigėsi 2015-07-13). Kaip matyti iš bylos medžiagos, Inspekcija sprendimą dėl Skundo priėmė 2015-07-13, jį 2015-07-16 raštu išsiuntė Pareiškėjui. Tuo tarpu Pareiškėjas (jo atstovas), žinodamas Inspekcijos sprendimo dėl Skundo priėmimo datą, tačiau, jo teigimu, neturėdamas žinių apie šio sprendimo pristatymą Pareiškėjui, į centrinių mokesčių administratorių kreipėsi tik 2015-08-25 (Inspekcijos 2015-10-13 raštas Nr. (24.6-31-5)-R-7529).

Komisijos vertinimu, nustatyta aplinkybė sudaro pagrindą teigti, jog Pareiškėjas, siekdamas įgyvendinti savo teisę apskusti Inspekcijos sprendimą, nebuvo pakankamai rūpestingas, sąžiningas ir atidus. Sąžiningumo, rūpestingumo ir atidumo imperatyvai neatsiejami su reikalavimu aktyviai siekti savo pažeistų teisių gynimo. Šio reikalavimo neatitinka suinteresuoto asmens visiškas pasyvumas ir procesinis neveikimas. LVAT ne kartą akcentavo, kad pareiškėjas, siekdamas aktyviai ginti savo teises ir interesus, gali domėtis administracinės bylos baigtimi, kreiptis į teismą dėl tokios informacijos jam suteikimo, teismo sprendimo nuorašo gavimo kitokiu, greitesniu būdu nei paštas (pavyzdžiui, faksimiliniu laišku) ir tokiu būdu parengti bei paduoti apeliacinį skundą teismui iki įstatymo nustatyto apskundimo termino pabaigos (pavyzdžiui: 2012-02-17 nutartis administracinėje byloje Nr. TA¹⁴⁶-21/2012, 2013-07-03 nutartis administracinėje byloje Nr. AS⁴⁹²-323/2013).

Pareiškėjas prašyme dėl termino skundui paduoti atnaujinimo teigė, kad tuo metu, kai Inspekcijos sprendimas 2015-07-21 buvo pristatytas Pareiškėjo registracijos adresu, Pareiškėjo vadovas atostogavo, o sprendimą priėmė darbuotojas, kuris neturėjo tinkamos informacijos apie pradėtą mokestinio ginčo procesą bei kompetencijos spręsti dėl tolesnių veiksmų.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėjo akcininko 2015-07-10 sprendimu Nr. 2015/07/10-1 Pareiškėjo direktorius D. M. išleistas mokamų atostogų nuo 2015-07-15 iki

2015-07-26 imtinai, šiuo laikotarpiu laikinai eiti direktoriaus pareigas pavedant direktoriaus pavaduotojui P. Š.

Nors Pareiškėjas teigė, kad Inspekcijos sprendimą dėl Skundo priėmė darbuotojas, kuris neturėjo tinkamos informacijos apie pradėtą mokestinio ginčo procesą bei kompetencijos spręsti dėl tolesnių veiksmų, tačiau matyti, jog Pareiškėjo direktorių pavadavo ne eilinis darbuotojas, o direktoriaus pavaduotojas. Svarbu pažymėti, jog būtent Pareiškėjo direktoriaus pavaduotojas P. Š. pasirašė ant Panevėžio AVMI 2014-12-08 pavidimo tikrinti Nr. FR0773-486 ir jo 2015-01-15 priedo Nr. FR0773P-2, kas leidžia teigti, jog šis asmuo ne tik žinojo apie pradėtą Pareiškėjo mokestinį patikrinimą, bet ir turėjo žinoti apie inicijuotą mokestinį ginčą. Todėl, Komisijos nuomone, nėra pagrindo teigti, kad Pareiškėjo direktoriaus pavaduotojas, Pareiškėjui gavus Inspekcijos sprendimą, buvo nekompetentingas spręsti dėl tolesnių veiksmų.

Be to, Pareiškėjo direktorius į darbą grįžo 2015-07-27, todėl jis, veikiant atidžiai, rūpestingai ir operatyviai, turėjo galimybę kreiptis į atstovą ir laiku pateikti skundą dėl Inspekcijos 2015-07-13 sprendimo Nr. 69-84, kurio apskundimo terminas, kaip jau buvo minėta, baigėsi 2015-08-13 (imtinai).

Komisija, įvertinusi išdėstytas aplinkybes, nustačiusi, kad Pareiškėjo (jo atstovų) elgesys neatitiko sąžiningumo, rūpestingumo ir atidumo imperatyvų, atsižvelgdama į aukščiau minėtą LVAT praktiką (taip pat į minėto 2012-09-19 LVAT praktikos, taikant ABTĮ normas, apibendrinimo 64.5, 64.8, 64.9 punktus), konstatuoja, jog Pareiškėjo nurodytos priežastys, dėl kurių jis praleido terminą Inspekcijos sprendimui apskusti, nagrinėjamu atveju nelaikytinos svarbiomis. Todėl Pareiškėjo prašymas atnaujinti praleistą terminą skundui dėl Inspekcijos 2015-07-13 sprendimo Nr. 69-84 paduoti netenkintinas, šis Pareiškėjo skundas laikytinas nepaduotu ir grąžintinas Pareiškėjui.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, atsižvelgdama į aukščiau išdėstytas aplinkybes ir vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 152 straipsnio 5 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Neatnaujinti termino Pareiškėjo 2015-08-27 skundui dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2015-07-13 sprendimo Nr. 69-84 paduoti.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 152 straipsnio 7 dalį ikiteisminės mokestinių ginčą nagrinėjančios institucijos sprendimas, kuriuo netenkintamas prašymas dėl skundo padavimo termino atnaujinimo, gali būti apskustas Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršelienė

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliene